IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Seite 177r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Tunc ionathas qd̃a de saduceo heresi que
contraria phariseis erat hyrcani amico
dicebat scientib̃ omib̃ phariseis eleazar
blasphemiã fecisse. & hoc manifestũ illi
posse fieri si req̃reret illos q̃ dignus eet
pena puerborũ qualitate multari. Cũq;
hyrcanus phariseos interrogasset qua iudi
carent eũ pena mertũ. non enim credo
unq̃ cũ ira sententia facta iniuriam.
Tunc illi cũ eũ honorare uellent dicebat
admensurã pene plagas Juuencula suf
ficere. nã ñ uidebat̃ digna contume
lia morte multari. & qua modesti s
naturalit̃ adtorñta phariseu ualde
contristabat̃. unde putabat illorum
sententia maledictiones eleazar̃ s
fecisse. Incitator v̊ ire ei ionathas flet̃
eũ. relictis phariseis ad saddu ceorũ par
tẽ transire. ut & leges abeis ppl̃o dispo
sitas solueret custodesq; eos punire.
Unde sumũ ei vl̃ filius iodium am multitudine con
citatũ ẽ. S; de his q̃d̃ ter̃ dissereimus.
Hunc aũ uolo demonstrare q̃ leges ppl̃o
patrũ successione tradidissent phariseu
q̃ ñ s ut moysaicas leges escripte. idoq;
saddu ceos gens has erpulit dicẽs illas de
bere tenere leges q̃ escripte s. illas v̊ que
a patrib̃ tradite fuissent minime cus
todiri. Et de his multa questio vl̃ altica
ones maxime fiebant. & saddu ceos eo
pios vl̃ diuites seq̃bant̃. s; phariseos u
nanimit̃ adiuuabant. De his tam̃ du
ab̃ heresib̃ atq; essenorũ uesd̃o uolu
mine iudaice hystorie disseruimus.
Hyrcanus aũ p̃ seditionẽ sedatã felicit̃
uiuit. Jpcipatũ optime rexit annis
xxxi. defunctusq; reliquit filios. v. qui
maxime his trib̃ reb̃ digni ad̃o iudicat̃
ẽ. Magistratu ppl̃i. pcipatu sacerdotii
& p̃dicatione PROPHETIE.

Hã ds cũ eo erat. & futuro p̃scientiã ei do
nauit. ita enim cognoscebat Jp̃dicabat.
ut etiã de duob̃ filius p̃diceret. qd̃ rerũ
dni ñ diuti pmanerent. quos interitum
ope pciũ ẽ narrare. q̃ten̄ sentiam̄ quantũ
indignu patris felicitate fuissent.

DEFUNCTO enim patre maior aristo
bolus magistratũ ad regiã dignitatẽ
transferre decreuit primq; sibi diade
ma imposuit. Post q̃dringentos octogin
ta Junũ annos & tres menses ercq̃ de cap
tiuitate babylonica ppl̃s liberatus ad
ppa remeauit. Amansautẽ frẽm suum
sd̃m antigonũ simili dignitate eũ or
dinauit. alios v̊ uinculis tenebat astric
tos. inclusit etiã Jmatrẽ magistratu
altercantẽ. nã illa hyrcan̄ dnam eẽre
liquerat; q̃ adtantã crudelitatẽ p̃ duct̃
ẽ ut uinculis eã penuriaq; consumeret.
Insup addidit matri etiã antigonũ quẽ
amare uidebat̃ & cõmunis regnu habe
re ẽ sortẽ. accusationib̃ alienat̃ a beo. Quib̃
primũ q̃d̃ ñ credebat̃ aliq̃ amore ñ ad
mittente. aliq̃ v̊ p̃ inuidiã arbitrat̃ dic
ta. S; cũ antigonus clarus a bexpeditio
ne redisset tempore q̃festuitatẽ taber
naculorũ do celebrant̃. contigit aristobolũ
q̃d̃ morbo teneri. Cũ antigonus a gens
dies festos adtẽplũ ascendit ualde splen
didissime ornatus cũ suis armatis. &
multũ p̃ salute fris orauit. Maliuoli v̊
cupientes eos separare ẽ cordiã occasionẽ
se cepisse pop̃ã antigoni putauerẽt. &
uictoriã eũ corã rege pop̃ãq; maliuole
dilatabant. q̃m̄ in celebratione tab̃naculorũ
sublimis apparuit ut ñ hec a p̃uato fie
ri uiderentur. s; regie munificentie os
tentatio crederet̃ eũq; cũ multitudine
militũ uenturũ ad fris uitũ nuncia
bant. Aristobolus aũ cũ his accusationib̃